

די.ו.ב.ק.

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1120

	7		6	5	4		3	2		1
12		11			10				9	8
		15					14			13
					17			16		
							20	19		18
22		21							23	
			26		25			24		
		31		30		29				28
							33			32
				34						
					36				35	
								39		38
		41			40					
						43				42
				44						
								45		

מאונך: 2. אל יוני; 8. בנו של המן; 9. צורת התישבות; 13. חלקה העליון של הרגל; 14. חדר צר; 15. כורסה; 16. תל-שממה; 17. אסיפה; 18. מפעל טכסטיל; 20. בית הצפור; 21. אהרון אחי משה; 23. בעל כרס; 25. מחוו במצרים הקדומה; 27. לוח; 29. בת-קול; 30. חנות למוצרי אופנה; 32. דרכם זורם הדם; 34. יסוד כימי; 35. מידה;

36. מלך החיות; 37. פאר, ללא סוף; 39. מקל; 40. חצי פרסה; 41. מאתיים ועשר; 42. עוף טורף; 43. שיירת אניות; 44. סכין; 45. קבוצ בכביש עפולה-עין-חרוד.

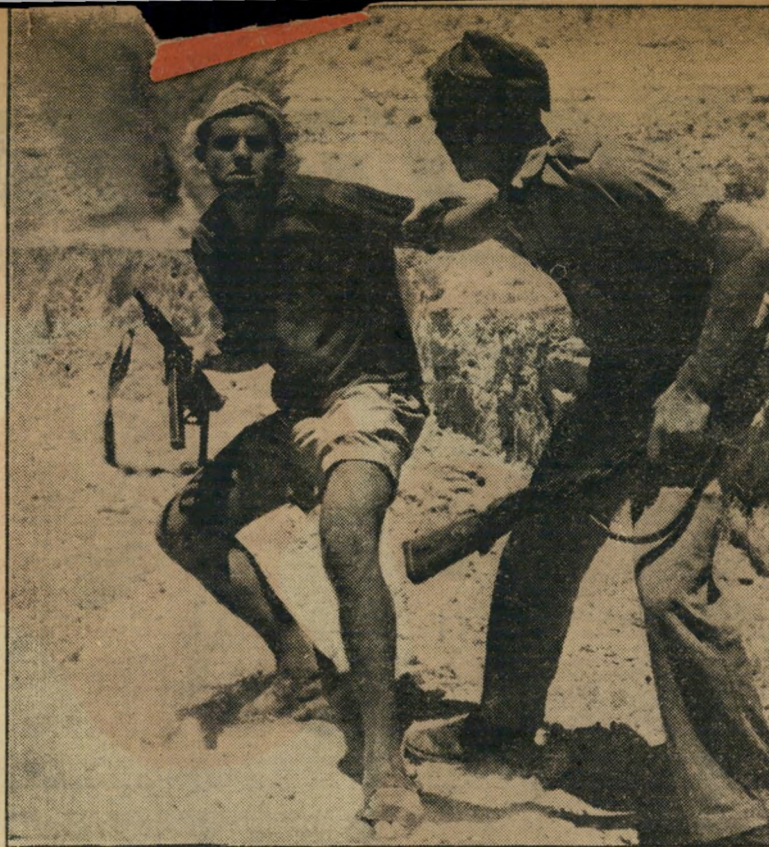
מאונך: 1. עתון יומי; 2. יתר, ללא סוף; 3. מושב האפיפיור; 4. הגבול המערבי; 6. עני; 7. בירת בולגריה; 8. אות הנצחון; 9. טהור;

11. בלי ספק; 12. מצרך הפקידים; 18. עיר בלגית; 19. תקות-שוא; 21. בית תפילה נוצרי; 22. יו"ר הכנסת; 24. כוכב לכת; 25. שבט; 26. מראשי היעקובינים; 28. פרא; 29. גוף שלישי; רבים; 31. התחברות שתי נקודות; 33. אחד מחדשי השנה; 34. סופר אמריקאי; 38. קואופרטיב לתחבורה; 41. לתעשית פקקים; 43. סמל האיסטיות.

בית ספר לפקידות
מרכז מורים מוסמכים

קורס מיוחד לפקידות יפתח במרס

תל-אביב, רחוב הס 12, טלפון 65061

שחקנים יערי וזוהר ב"עמוד" הרגלים כמו בסרטי קאובויים

מוצג בכל מקום בעולם כסרט משנה, ושאר רחי ישראל, למרות ביקורתם עליו, אינם צריכים להתביש בו וצריכים לראותו.

סרטים בזכות הזאבים

על אנשים וזאבים (ירון, תל-אביב, איסליה) — היא מלודרמה רגילה ביותר שרקעה המיוחד הופך אותה לסרט בלתי רגיל. את הרקע מהווים כפרי האלפים האיסלקיים המכוסים שלג ברוב עונות השנה, ושזאבים טורפים משוטטים בפסגותיהם, מתנפלים בהן ציק להם הרעב על עדרים וכפרים.

אל כפר מעין זה, החרד מפני הזאבים, מגיע צייד זאבים ותיק (פדרו ארמנדיו) הימקחה לצוד זאב ולזכות בפרס כספי. יחד עם אשתו היפה (סילבנה מנגנו) הוא טומן מלכודות לזאבים, אורב להם יום וליל. אותה שעה מגיע לכפר צייד זאבים נוסף (איב מונטאן), צעיר יותר ונואף שצייד הזאבים עבורו הוא אמתלה בלבד לציד נערות.

בקרב עם הזאבים מתגלה מונטאן כעצל וחסר נסיון ואילו ארמנדיו כמנוסה וכאמין. אלא שבסופו של דבר נטרף ארמנדיו על ידי הזאבים, ומונטאן מצליח לפגוע בזאב, לזכות באהדת הכפריים ובמתנותיהם. במקום לקחת את הפרסים לעצמו, חולק אותם מוניטאן עם מנגנו היפה, בתקוה שהאלמנה תחלק עמו את מיטתה.

האישיות קורם. יחד עם המנגנו נורד מונטאן בין הכפרים כשגיות הזאב שהרג תלויה על עגלתו, ואוסף את מתנות האיכרים. אבל מנגנו, המקדישה את עצמה לבנה, נמנעת מלהחל את זכר בעלה, מניחה למוניטאן ליפול ברשתה של צעירה כפרית עשירה, הרוצה להגשאל לו. ברגע האחרון מתחרט מונטאן, מעדיף את אישיותה של סילבנה על כספה של מתחרתה.

על רקע של תמונות גוף לבנות מרהיבות, של צילומי החי אוטנטיים, הופכת עלילת האהבה השיגרית למעין אגדה פיוטית. אורלם גיבוריו האמיתיים של הסרט הם הזאבים, ולא אלה שבתוך הגבירים.

חדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **שתי פנים לראי** (הודו, תל-אביב) — האם היופי משפיע על גורל האדם? זו הבעיה המרכזית בסרט רב בעיות של אנדרי קאייאט. בורוביל, מישל מורגאן.
- **יעקובובסקי והקדוזה** (אלבני, תל-אביב) — דני קיי פורט זה השבוע העי שירי על נימי הלב היהודיים, בהוכיחו עד כמה הוא עולה על קולונל פולני.
- **הרוח היא פראית** (אורלי, חיפה) — ויורט פראית ונפלאה — אנה מניאני.
- **מונפטי** (רונ, ירושלים) — רומי שניידר במלודרמה עשויה בסוביטסעם.

דה הצולע (יצחק שילה) אליה, אלא ששני קונפליקטים אלה מפותחים בחוסר כשרון, נעלמים לגמרי על רקע תמונות המלחמה והקרב עם המצרים, שהיו צריכים להיות רק רקע, הופכים למרכז הסרט.

עקרב באמבטיה. מגרעתו הבולטת השניה של הסרט היא הבימוי המבולבל והבלתי עקבי. לארי פריש מתגלה גם כחסר כל מושג בצבאיות ובתורת הלחימה. אפשר להתפלא, שמשפץ המומחים הנמצאים בשטח זה בארץ, לא בחר לו גם אחד שיסביר לו כיצד נלחם ישוב נצור בפולש, כיצד תופי שים עמדות קרב בצורה בלתי מגוחכת וכיצד יורים ברובה מאחורי מחסה. לא היה איש כנראה שיטב את תשומת לבו ששלושה טנקים הרוצים לצוד אדם בודד, אינם פותחים עליו בהרעשה קטלנית של תותחים. לעומת זאת היו לפריש, כנראה, שפע של יועצים בפסיכולוגיה. כי כמעט בכל מקום כשקורה משהו, והצופה מצפה להתפתחות העלילה, נפסקת רציפותה, ואחד הגיבורים, שמראה כלשהו מעורר בו אסוציאציה, משתפך בסיפורים, מגוחכים על פי רוב. כך למשל, מעורר מראה הטאנק הבודד בלבד של ניצול מחנה הריכוז (משה יערי) זכרונות נוגים על כבשני השריפה במחנה. כשנפצע לארי מונטין הרי הזכרון הראשון העולה במוחו, הוא ביקור סבתו בארץ ב-1938, וכיצד מצאה עקרב באמבטיה שלה. חוסר האונים של פריש בבימוי מורגש בעיקר בסצינות הדוממות, ההופכות בשל גישה בלתי נכונה לסצינות מגוחכות. תמונות האהבה בין נחמה הנדל ולוארנס מוניטין הן קפאיות וקרות, וסצינות המחתה הרבות בסרט, כמו בכל סרט קאובויים הגון, הן מצחיקות. כך למשל, כאשר נפגע יצחק שילה במטח תותחני הטאנקים והוא מתפתל גוסס על הקרקע, ניגשת אליו נחמה ושואלת: מה נשמע? משהו בקהל צעק: גוססים.

המשפטים נאנפו. משחקם של רוב השחקנים נועד מלכתחילה לכשלון חלקי משום שהיו צריכים לשחק את תפקידם במקור בשפה האנגלית, שלא לדבר על כך שהאנגלית בסי אורי זוהר נשמעת כאידיש, ובפי נחמה במבטא צברי קיצוני, הרי עובדה זו העמיסה על השחקנים מתח מיותר הניכר בסרט. משום כך מופיע לוארנס מוניטין האמריקאי, שהוא דווקא השחקן הפחות מקצועי מכולם, במשחק כנה ומשכנע. מאחר שאינו צריך להקדיש מחשבה לשפה, הוא מקדישה למשחק, ואינו אונס את המשפטים היוצאים מפיו כשאר השחקנים.

אולם על מגרעות אלה של הסרט מחפה ההתקדמות הסכנית הרבה שהושגה בו בכל השטחים. הצילום, הפיתוח, העריכה וההקלטה, עומדים על רמה מניחה את הדעת. באפס עצים תכנה אש"א אומר הממשל התיכני, צידו הסכני של הסרט הוא שסיפק את העצים בגללם לא דעך עמוד האש. הוא אינו אמנם עיד עמוד של להבה, אלא פס של ניצוצות, אולם הוא סרט שיכול להיות